

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia Qvarta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Crudelis genitor, crudelis tu quoque coniux.
 Par ut hymen, sic par iungit utrumque furor.
 Sed magè crudelis tu Sara Megera parente es;
 Hic agit inuitus, Sara quod visit agi.
 Quale nec ausit Echidnæis armata venenis
 Eumenis in Diuos, Eumenidumque parens.
 O superi! sic ante diem flos excidit æui,
 Iam cinis? & magnæ gloria stirpis abit?
 Hac ita sub palmâ, quâ non funestior arbor,
 Reliquias animæ iam mea vita, trahis.
 Quod non in facinus malesuada calumnia, blandis,
 Quâ lubet, impellit credula corda dolis!
 Extremos mi Gnate parens morientis hiatus
 Ore legam, atque animæ pignora summa tuæ.
 Hic umbras quot specto, necis tot & omina specto.
 Hei mihi de palmâ qualia poma lego!
 Heu! quasi Circæis, sub qua gemo, tacta chelydris,
 Quæ modò palma, nocens iam mihi taxus erit.
 Taxus Ituræum quam mors lunabit in arcum,
 Ut simul hoc relo nate, parensque cadam.

ELEGIA QVARTA.

1. *Agar Ismaëlis dolores describit.*
2. *Optat aliquid dapis, & potionis suggeri vel ab ipsâ palmâ sub quâ iacet.*
3. *Exemplo animalium docet educandam suam prolem parenti suo Abrahe.*
4. *Videt hinnulum procul à Leone discerpi: in eo similem sui filij ominatur perniciem.*

A H puer! ille puer, matri qui prima voluptas,
 Ultimaque, æternus iam mihi luctus erit?
 Hæc primæua fides Abrahæ, Abramidumque nepotum,
 Arbitra cui rerum sceptrâ spondit honos.

C iij

Qui

Qui mihi subrisit placidis argutus ocellis,
 Dum roseis arsit viuida flama genis:
 Ah! fronti iam nullus honos, & gloria formæ!
 Decolor exsanguis serpit in ore gelu,
 Cernis vt ille latus tristes clumbe per herbas
 Versat, & os inhiat quas bibat æger, aquas?
 Nec potis est saliente sitim restinguere riuo,
 Terra rot in fontes prodiga facta parens?
 Et quantum fuerit fors vna, vel altera lymphæ
 Gutta, sitibundas vincat vt illa faces?
 Quantumcumque, tamen solatia magna putabo;
 Succida sen ficus, siue racemus erit.
 Poma tamen malim iucundis ebria succis;
 Vt puer è pomis pocla sititor edat.
 Et tu palma tui doni sis parca, nec vllam
 Sufficis alma dapem, sufficis alma merum?
 Nec miseret miseri, tua quem tegit vmbra puelli?
 At sterili fraudas fronde salutis opem?
 Videris haud æquis sub frondibus expirantem?
 Credo, vobes fructus ilicò ferre tuos.
 Nulla sed è sterili promittis munera ramo,
 Nec sibi spem vitæ filius inde legit.
 Vt vidi viduo sub termite decumbentem,
 Triste caput furuâ mors cui falce notat:
 Tum dixi, lacrymans simul ac nemus omne vel aruum
 Adspexi, volucris quod pede præpes obit:
 Inuideo, pia cura, rudi, quem pascit, alumno
 Siue tuo turtur, siue columba tuo.
 Pipio ieiuno si vagit anhelus hiatu,
 Prouida ieiunam leniet esca famem,
 Adspicis hanc vlmum? sterili quæ sidit in vlmò
 Hospes, auem nûrrit Attiden Attis auis.
 Imò rudi miluo (miluo quis iniquior auceps?)
 Educat ipsa suâ morte columba dapes.
 Et nec fas inopi (fors ô quàm dura!) parenti
 Vel dare de lacrymis pabula parua suis?
 Humano prò quale sedet sub corde piaculum!
 Mitior in bruto pectore regnat amor.

O quam.

O quantum licet inuidiæ, cæcoque furori!
 Quod scelus in seruam est ausa tyrannis heræ!
 Lactea dum cupidis influxit vena labellis;
 Candidus, Abramidum gloria, Gnatus erat.
 At niger ille scabris iam squallor & horror arenis.
 Sit mihi mors Gnati dira, supremus honos?
 Pascere nolle parum est: nouus at furor inde furorem
 Pascit adhuc, odijs perdit vtrumque suis.
 Fortè Palæstinis vbi ceu fera palor arenis,
 Metanturque vagis lumina nuda plagis;
 Hinnuleum furuæ discerpi dente leuæ
 Vidimus, ater adhuc proluit ora cruor,
 Et laceros duris sub dentibus emolit artus,
 Ossaque crudeli pabula facta feræ.
 Tum dixi: miserum fors quæ premit aspera ceruum,
 Hæc eadem Gnatum nunc manet atra meum,
 Meque super, nec enim rabido me terret hiatu,
 Quem procul abs Arabo palleo monte Leo.
 Et certè furit ipsa parem Sara sæua furorem
 Ceu lea, ni maius dixeris esse scelus.
 Sin autem rapido nec dum leo dislecat vngue;
 Non bona fors seruat, sed bonus error habet.

ELEGIA QUINTA.

1. *Sub arbore Ismaël siti exarescit.*
2. *Ismaël queritur nusquam aquæ spem adfluere.
 matri valedicit.*

Est vbi stat densis arbor viridissima ramis,
 Vdaque gramineo cespite ridet humus.
 Hic torus adsurgit violâ depuber, & herbis,
 Et struit accliu mollia strata solo.
 Huc proserpit agens lento vestigia passu
 Agar, anhelanti pectore semianimis.
 At puer ægra haurit alto suspiria hiatu,
 Imbre rigante genas, imbre rigante sinus.

C iiii

Paluereoque